

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 6Co/71/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217203526  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8217203526.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.. E. XXXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 6.214,22 Eur s príslušenstvom, odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5Csp/30/2017-39 zo dňa 29.01.2018 takto

### rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku III. a IV.
- II. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:  
„I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 91,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 91,00 Eur od 20.07.2014 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.  
II. Žalovaný je **p o v i n ň ý** zaplatiť žalobcovi sumu 3.455,41 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 3.455,41 Eur od 20.07.2014 do zaplatenia všetko mesačnými splátkami vo výške 50,00 Eur splatnými vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas.  
III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.  
IV. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,20 %.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 52 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.
3. V odôvodnení uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 21.08.2012 uzavretá zmluva o pôžičke č. XXXXXXX, ktorou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 6.749,55 Eur. V zmluve sa žalovaný zaviazal zaplatiť celkovo sumu 14.553,- Eur a to v 99 mesačných splátkach po 147,- Eur splatných k 20. dňu v mesiaci. Keďže žalovaný pôžičku riadne a včas nesplácal, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. úver zosplácala ku dňu 19.07.2014. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.12.2016 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.08.2017 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalovaný do podania žaloby na súd zaplatil celkovo sumu 3.294,14 Eur.

4. Keďže žalobca zoberal svoju žalobu v časti o zaplatenie zmluvných poplatkov vo výške 91,00 Eur s príslušenstvom späť pred začatím pojednávania, pričom súhlas žalovaného so späťvzatím v tomto štádiu konania nie je potrebný, súd na základe tohto dispozitívneho úkonu žalobcu a postupom podľa § 145 C.s.p. konanie v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 91,- € s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 91,- Eur od 20.07.2014 do zaplatenia zastavil.

5. Po tomto čiastočnom späťvzatí sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.123,22 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % p.a. zo sumy 6.123,22 Eur od 20.07.2014 do zaplatenia.

6. Z predloženej zmluvy o pôžičke bolo nesporne preukázané, že táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Ďalej zmluva o pôžičke neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona. Zmluva o pôžičke obsahuje dojednanie o tom, že mesačná splátka je vo výške 147,- Eur, avšak nie je zrejmé, čo z toho predstavuje istinu, čo úrok. Vzhľadom na nedodržanie obligatórnych náležitostí zmluvy o pôžičke, táto sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona.

7. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd priznal žalobcovi iba sumu 3.455,41 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutou pôžičkou vo výške 6.749,55 Eur a úhradou žalovaného pred podaním žaloby vo výške 3.294,14 Eur. Zároveň súd priznal aj úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 3.455,41 Eur od 20.07.2014 do zaplatenia.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP.

9. Proti rozsudku, a to proti výroku III. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 2.667,81 € s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % od 20.7.2014 do zaplatenia, to všetko formou splátok vo výške 50 € mesačne splatných k 25.dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20.dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok v prípade neplatenia a prizná žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu. Namietal, že súd I. inštancie žalobu čiastočne zamietol napriek skutočnosti, že žalovaný uznal pred súdom celú žalovanú pohľadávku. V podaní zo dňa 25.1.2018 žalobca navrhol v súlade s § 282 CSP, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia bol súd vo veci povinný rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Zamietnutím žaloby súd I. inštancie postupoval v rozpore so zákonom a hrubo porušil naše ústavné a zákonné právo na spravodlivý proces.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke.

12. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie a následne uplatnenými odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval v konaní správne, správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na vecne správne právne závery súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

14. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že vyjadrenia žalovaného v rámci výpovede pred súdom prvej inštancie dňa 29.01.2018 nemožno považovať za taký prejav jeho vôle, ktorý by vyvolával právne účinky predpokladané v ust. § 282 CSP. Žalovaný uviedol, že si je vedomý dlhu voči žalobcovi, dlh prestal splácať po tom, čo manželka prišla o zamestnanie, táto pred niekoľkými mesiacmi zomrela a žalovaný nemá dlh z čoho zaplatiť. Chcel by dlžnú sumu splatiť, žiada o splátkový kalendár.

15. Odvolací súd konštatuje, že uznanie dlhu je takým úkonom dlžníka, v dôsledku ktorého za stavu, že protistrana podala návrh na vyhlásenie rozsudku pre uznanie, súd neskúma odôvodnenosť, existenciu a rozsah žalobou uplatneného nároku, ale bez ďalšieho prezumuje, že takýto nárok existuje a je dôvodný v rozsahu, ako ho dlžník uznal, preto žalobe čo do uznaného dlhu vyhovie. Vzhľadom na závažnosť inštitútu, a to najmä za stavu, že ide o konanie s tzv. slabšou stranou, ako je to aj v predmetnom prípade, kedy má žalovaný postavenie spotrebiteľa, je potrebné dôsledne vyžadovať náležitosti uznávacieho právneho úkonu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že výrazový prostriedok „je si vedomý dlhu“, „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno bez ďalšieho považovať za uznávací prejav. Z vyjadrenia žalovaného nie je zrejmé, v akom rozsahu považuje žalobu za opodstatnenú. Byť si vedomý dlhu ešte samo o sebe neznamena, že dlžník svoj dlh aj uznáva. Žalovaný navyš nesúhlasil, aby bol na úhradu dlhu zaviazaný bez možnosti jeho úhrady v splátkach.

16. V konaní nebolo sporné, že zmluva o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou má povahu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských sporov je súd povinný preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či spĺňa obsahové požiadavky ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a pod.. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod.. Aj v tomto prípade všetky okolnosti nasvedčujú tomu, že žalovaný existenciu dlhu nepoprel a vyjadrenie k veci na pojednávaní formuloval pod tlakom okolností - prebiehajúce súdne konanie, nepriaznivá finančná situácia žalovaného, snaha o docielenie možnosti úhrady dlhu v splátkach. V spotrebiteľských sporoch možno za relevantný považovať iba informovaný uznávací prejav vôle spotrebiteľa, t.j. taký, ku ktorému spotrebiteľ pristúpil až po tom, čo súd prvej inštancie vykonal poučenie podľa § 292 písm. b/ CSP, teda vhodným spôsobom, nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, no hlavne aj o „iných možnostiach obrany...“. Ako však už bolo konštatované vyššie, v predmetnom konaní ani nemožno dospieť k záveru, že prejav žalovaného predstavuje uznanie dlhu.

17. S poukazom na túto skutočnosť, jeho vyjadreniu učinенému v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nemožno priznať právne účinky uznania dlhu v zmysle § 558.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval v rozpore s ust. § 282 CSP, keď vo veci nerozhodol rozsudkom pre uznanie, svojím postupom plne rešpektoval a splnil povinnosť vyplývajúcu mu z právnej normy zameranej na ochranu spotrebiteľa.

19. Správnemu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

20. Za daného stavu odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).